

ՍԻՐՈՅ ԵՐԳԵՐ ՎԵՐԱԳՐՈՒՄԸ ՆԱՅԱՊԵՏ
ՔՈՒՉԱԿ ՎԱՐՊԵՏ ԱՇՈՒՂԻՆ ԵՒ ԻՐ
ՅԵՏԵՒՈՐԴՆԵՐԻՆ

ԱՌԱՋԻՆ ՏԱՂԱՇԱՐՔ

Ա .

Հանչաք ես հայրեն ասի, որ զքաջերն ի քարն ուսուցի,
Դարձայ մուճաւաթ բերի՝ յերկընո՛ւցըն սիւն կապեցի:
Ելայ ի վըրան նըստայ՝ Աստուծոյ գանգտիկ մի արի.
«Աստուա՛ծ, մէկ ի վար հայէ՛, թ՛ի՛նչ ողորմ քաներ կու լինի.
Տասըն տարեկան մանուկն ի սիրուն զէտ մոմ կու հալի,
Տասըն տարեկան մանուկն ի սիրուն զէտ մոմ կու հալի,
Ոսկորն է պատրուզ եղեր ու կաշին զէտ ձեթ կու վառի:

Բ .

Մըտիկ իմ եարին արեք, զինք հագեր՝ ամէնն է կանանչ.
Հագեր գոյնըգոյն կապայ, կոճակ շար՝ և՛ օղակն է կանանչ.
Առեր ու պաղչան մըտեր, ջուր կ'երթայ՝ եզերն է կանանչ.
Մըտիկ ծառերուն արեք, ծառն ծաղկեր՝ տերեւն է կանաչ:

Գ .

Սուրբ Աստուածածնի տօնին, որ իջաւ տիլպերն ի յեգին,
Մանտըր քայլափոխ արաւ, լուկ գընաց ի պատրուսենին.
Քաղեց զհւր հոռում լուկին?, լուկ ելից ի շար շըմաթին,
Շար շըմաթն ի վեր քաշեց, լուկ ցաթեց շառւեղն ի յեգին.
Խաղողն այլ զհւր պէյթն ասաց թէ՛ Հասայ սրտիս մուրատին,
Օր մի կիւզէլին ծոցին քանց հազար ներթել տերեւին:

Դ .

Հիւանդ եմ ի քո սիրուդ, ա՛ն խընձոր արե՛կ զիս ի տես,
Արե՛կ նի՛ստ ի բարձս ի վեր, ձեռքըդ տա՛ր ու զիմ սիրտըն տե՛ս.
Չիմ ցաւուն դեղն դո՛ւ գիտես, ինձ օտար հեքիմ չիբերես.
Թէ նեղ է նայ՝ տեղ արա, թէ չէ լի՛ց գևոր սերդ ալ ի ներս: